

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1891/04 ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύεται στην αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία ή στο αρμόδιο τελωνείο να κάνει (ή να ζητήσει να γίνει) ανακοίνωση, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 1383/03, ή επιθεώρηση, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03 ⁽²⁾, καθόσον η αίτηση παρεμβάσεως δεν έχει υποβληθεί συμπληρωμένη με την κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 1383/03 δήλωση πριν από την 1η Ιουλίου 2004; Αποτελεί, με άλλα λόγια, η εν λόγω δήλωση τυπική προϋπόθεση για να εξακολουθεί η αίτηση παρεμβάσεως να παράγει αποτελέσματα;
- 2) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1383/03 την έννοια ότι παρείχε στο τελωνείο της Αμβέρσας τη δυνατότητα να επιδείξει στον δικαιούχο του σήματος έξι παρτίδες των εμπορευμάτων, προκειμένου να εξακριβωθεί αν πρόκειται ή όχι για εμπορεύματα απομιμήσεως, εξυπακουμένου ότι μια τέτοια ανακοίνωση για τις παρτίδες δεν μπορεί να εξομοιωθεί με διεξοδική επιθεώρηση κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03, όπου επιτρέπεται ο λεπτομερής έλεγχος της καταγωγής και της προελεύσεως των εμπορευμάτων, ή με μια σε βάθος τεχνική ανάλυση ενός ληφθέντος δείγματος, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού 1383/03; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έπρεπε η επίδειξη αυτή να πραγματοποιηθεί εντός της κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού προθεσμίας των τριών εργάσιμων ημερών;
- 3) Απαγορεύεται από τον κανονισμό 1383/03 να παρέχουν οι Βέλγοι τελωνειακοί υπάλληλοι πληροφορίες, που ελήφθησαν στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού, εκτός των προβλεπόμενων από τον κανονισμό διαύλων, -το δικάζον δικαστήριο εννοεί, μεταξύ άλλων, το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού- παραδείγματος χάριν στο πλαίσιο διατασσίμενης από βελγικά δικαστήρια εξετάσεως μαρτύρων ή προσκομίσεως εγγράφων;
- 4) Απαγορεύεται από τον κανονισμό 1383/03 να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που δεν αποσκοπεί στη διαπίστωση απομιμήσεως εμπορευμάτων, π.χ. στο πλαίσιο μιας διαδικασίας για την καταπολέμηση των παράλληλων εισαγωγών οι πληροφορίες οι οποίες λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 4, παράγραφος 2 (βλ. το δεύτερο ερώτημα), και 9, παράγραφοι 2 και 3, εκτός από αυτές τις οποίες αφορά το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού ή σε εκτέλεση διαταχθείσας από τα βελγικά δικαστήρια εξετάσεως μαρτύρων ή προσκομίσεως εγγράφων (βλ. το τρίτο ερώτημα);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1891/2004 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1383/2003 του Συμβουλίου για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα (ΕΕ L 328, σ. 16).

⁽²⁾ ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 7.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2007 η Raiffeisen Zentralbank Österreich AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-259/02

(Υπόθεση C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (εκπρόσωποι: S. Völcker und G. Terhorst, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02 ⁽¹⁾, στο μέτρο κατά το οποίο απορρίφθηκε η προσφυγή της RZB·
- να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 2002 [E(2002) 2091 τελικό], καθόσον αφορά την RZB·
- επικουρικώς, να μειώσει κατά την κρίση του το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην RZB με το άρθρο 3 της προσβληθείσας αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο, με το να δεχθεί ότι η Επιτροπή μπορεί να συναγάγει ικανότητα επηρεασμού του διακρατικού εμπορίου από το γεγονός και μόνον ότι οι συσκέψεις των τραπεζών εκτείνονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον χαρακτήρισε τις συσκέψεις των τραπεζών ως «πολύ σοβαρή παράβαση» κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών για τα πρόστιμα. Εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο τα απαριθμούμενα στις κατευθυντήριες γραμμές κριτήρια για την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως (χαρακτήρας της παραβάσεως, πραγματικός της αντίκτυπος επί της αγοράς, έκταση της γεωγραφικής αγοράς αναφοράς), δεν έλαβε υπόψη του τον επιλεκτικό χαρακτήρα των διώξεων που άσκησε η Επιτροπή και τελικά δεν προέβη στην επιτασσίμενη από το ίδιο συνολική εξέταση όλων των στοιχείων.

Το Πρωτοδικείο καταλόγησε στην RZB τα μερίδια αγοράς όλου του τομέα Raiffeisen, διαπράττοντας έτσι νομικό σφάλμα. Συναφώς, περιόρισε αδικώς το κριτήριο εξετάσεως του μόνο στην «προφανώς» άνηση με άλλες τράπεζες μεταχείριση. Απουσιάζει η αναγκαία για τον πλήρη καταλογισμό νομική βάση.

Το Πρωτοδικείο αξιολόγησε τη συνεργασία της RZB κατά τρόπο νομικώς εσφαλμένο. Εφάρμοσε το κριτήριο της «σημαντικής προστιθέμενης αξίας» κατά παράβαση της αρχής της μη αναδρομικότητας, παρέβλεψε τον εκούσιο χαρακτήρα διαφόρων πράξεων συνεργασίας της RZB, δέχθηκε αδικώς την αντιστροφή του βάρους αποδείξεως ως προς την αξία της συνεργασίας, απέκρουσε απαραδέκτως, ως μη κατάλληλη μορφή συνεργασίας, το κοινό έγγραφο στο οποίο εκτιθέντο τα πραγματικά περιστατικά και εσφαλμένως δεν αναγνώρισε ως συνεργασία την παραδοχή εκ μέρους της RZB ότι αντικείμενο των συμφωνιών ήταν ο περιορισμός του ανταγωνισμού.

(¹) ΕΕ C 331, σ. 29.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Μαρτίου 2007 η Bank Austria Creditanstalt AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-260/02

(Υπόθεση C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bank Austria Creditanstalt AG (εκπρόσωποι: Dres. C. Zschocke και J. Beninca, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02 (¹), ως προς την υπόθεση T-260/02·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 2002, στην υπόθεση COMP/36.571, καθόσον αφορά την BA-CA·
- επικουρικώς, να μειώσει ευλόγως το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην BA-CA με την επίδικη απόφαση της Επιτροπής και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή της αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα επιδιώκει την αναιρέση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006. Η ανααιρεσείουσα επικαλείται πολυάριθμα ελαττώματα της αιτιολογίας καθώς και νομικά και διαδικαστικά σφάλματα.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει την αιτίαση ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση επικύρωσε, χωρίς σαφή αιτιολογία, την εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι συσκέψεις των τραπεζών είχαν δυσμενείς οικονομικές συνέπειες. Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζονται, κατά την ανααιρεσείουσα, οι αρχές της αποδεικτικής διαδικασίας, καθόσον δεν κατανοούνται ορθώς οι απαιτήσεις σε σχέση με τις εκθέσεις οικονομικής πραγματογνωμοσύνης προς απόδειξη της απουσίας οικονομικών συνεπειών. Βάσει της υποβληθείσας εκθέσεως, κατά τον καθορισμό του προστίμου δεν θα έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη οικονομικές συνέπειες.

Η ανααιρεσείουσα προσάπτει στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση το ότι αγνοήθηκαν οι επιταγές των ευρωπαϊκών δικαστηρίων όσον αφορά την αναγκαιότητα της μείσεως του προστίμου βάσει στοιχείων που δικαιολογούν τη μείωση αυτή. Εξαιτίας αυτού του νομικού σφάλματος δεν διορθώθηκε με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση το σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής, το οποίο συνίστατο στο ότι δεν έλαβε υπόψη της για τη μείωση του προστίμου τη συμμετοχή δημοσίων αρχών στις συσκέψεις των τραπεζών καθώς και την αποδεδειγμένη πλήρη γνώση του κοινού για τις συσκέψεις αυτές.

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει με τον τρίτο λόγο της αναίρεσεως ελαττώματα της αιτιολογίας, παραβιάσεις της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και άλλα νομικά και διαδικαστικά σφάλματα της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως σε σχέση με την αξιολόγηση της συνεργασίας της από την Επιτροπή.

Η ανααιρεσείουσα συνεργάστηκε εξ αρχής με την Επιτροπή κατά τη διερεύνηση των πραγματικών περιστατικών. Ιδίως υπέβαλε, σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας, αναλυτική έκθεση για τις συσκέψεις των τραπεζών καθώς και εκτενή έγγραφα, χωρίς να έχει υποχρεωθεί σε υποβολή τους. Σύμφωνα με τις πραγματικές διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου, αυτά χρησιμοποιήθηκαν από την Επιτροπή κατά την κατάρτιση της επίδικης αποφάσεως. Περαιτέρω η ανααιρεσείουσα, με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, υπέβαλε έγγραφο το οποίο εξέθετε τα πραγματικά περιστατικά και θα μπορούσε επίσης να είχε χρησιμοποιηθεί, όπως διαπιστώθηκε με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, από την Επιτροπή κατά την κατάρτιση της επίδικης αποφάσεως.

Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν πρόεβη, όπως και η επίδικη απόφαση, σε μείωση του προστίμου δυνάμει της ανωτέρω εκτεταμένης, χρήσιμης και αποδεδειγμένης συνεργασίας της ανααιρεσείουσας. Τούτο συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή της ανακινώσεως περί της συνεργασίας, η οποία αντιβαίνει στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επιπλέον η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον περιέχει ίδιες εκτιμήσεις ως προς το ύψος του επιβληθέντος στην ανααιρεσείουσα προστίμου, επί των οποίων η ανααιρεσείουσα δεν μπορούσε να έχει εκφραστεί προηγουμένως, προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως.

(¹) ΕΕ C 331, σ. 29.